

НАЗАВЖДИ!

як утриматися на цьому тонюсінському канаті. Власний – адже, зрештою, по-своєму це вміння в різні часи декларували Да Вінчі, Гессе чи той самий Коперник – астроном, виплеканий Ягеллонським університетом на тій-таки батьківщині художника Всьолковського.

Тут не зайве додати, що злетівши ієрархічними сходинами альма-матер – від студента до ректора, він опанував невідкладну багатьом конфуціанську золоту середину. Одіозність посади ідеально співіснує з природним аристократизмом, обов'язковість – із безцінною нині добротою.

Підтвердження того – варіації на тему «Фелек і я», безкінечна ода з багатьох творів на честь улюбленої такси художника. Ось «Фелек пішов на небо»: після цього, разом із новим собачкою, приходять у світ наступні серії. У них – сплав видимого спокою та невиліковної гіркоти. А це – реінкарнативність великої любові.

Дати

28 травня
1877

135 років від дня народження Максиміліана Волошина

Поет і художник Максиміліан Волошин народився 28 травня 1877 року в Києві в сім'ї колезького радника Олександра Кирієнка-Волошина.

1897 року Волошин вступив на юридичний факультет Московського університету, а 1899-го за участь у студентському страйку був на рік із нього виключений та висланий до Феодосії під таємний нагляд поліції. Повернувшись до Москви, екстерном склав екзамен в університеті. Після декількох наступних арештів, перебуваючи в Ташкенті, Волошин вирішив не повертатися до університету, а їхати до Європи. 1901 року дістався Парижа, де навчався живопису в академії Колароссі, вивчав французьку літературу й культуру. З-поміж визначних особистостей, із якими спілкувався, – Аполлінер, Метерлінк, Роллан, Леже, Модільяні, Пікассо, Матіс.

Останні 10 років Волошин жив у Коктебелі. Помер від запалення легенів 11 серпня 1932 року, похований, як і заповідав, на вершині приморського пагорба Кучук-Янишар.

Кустодієв Б. Портрет Волошина. 1924 р.

О. К.

71

Воля – саме те, що шукає кожен

У Києві відкрилася виставка картин Оксани Мась «Біоморфний реалізм». Художниця показала 10 нових робіт, створених уже після Венеціанської бієнале 2011 року. (Нагадаємо, що проект одеситки Оксани Мась *Post-vs-Proto-Renaissance* – фрагмент Гентського вітваря із писанок – побачили в українському павільйоні у Венеції більш як мільйон відвідувачів).

Олександра ЛОЗЯНА

У своїх нових картинах майстер прагне розкрити тему людських снів, миттєвостей щастя, вражень реальності. На її думку, реальність аморфна і перетікає з одного стану в інший. Автор філософської живописної серії фіксує в кожній роботі один такий стан.

Як надихасться художниця-експериментатор, що співпрацює з авторитетними галереями світу й роботи якої поселилися у музеях та приватних зібраннях Італії, Іспанії,

Швейцарії, Греції, Японії, Китаю, Монако, США?

– Натхнення зі мною – по життю, – каже пані Оксана читачам журналу «Віче». – Проте лише близько десяти відсотків ідей я встигаю реалізувати у творах, адже катастрофічно бракує часу.

А ще вона вважає: найкраще, що може відбутися з людиною, це якщо вона стане художником, адже тоді можна бути вільним. А воля – саме те, що шукає кожен.

– Коли пишете картини, що відчуваєте?

– Процес супроводжується відчуттям справжнього дива. У житті країни присутня напруга, і я хочу послабити її своєю творчістю.

А далі, трохи замислившись біля одного з полотен, Оксана Мась резюмує:

– Коли щось створюю, отримую від цього задоволення. Результат, за великим рахунком, не є важливим.